RESOLUTION No. 11

Cinchona plantation

Mr. V. J. Mathai *(Planters)*: Sir, I rise to move that *"This Council recommends to Government that Cinchona planting may be started in the State immediately to supply the needs of the State"*.

I may boldly assert that half of the Cochin State is under the reign of "His Highness the malaria parasite". If you draw a parallel line three or four miles to the east of the railway line the lands beyond that line is malarial. The only two methods that are open for combating malaria are (1) preventive and (2) curative. I do not at present go into the question of preventive measures. With regard to the question of curative measures quinine stands supreme and practically alone. I won't take the time of the House by drawing a picture of a man who is affected by malaria. One should witness the tribulations of a malarial patient to realise the fearful effects of malaria. There are several kinds of malaria. One is cerebral—the name itself is frightening—and it has practically no cure. The man instantly loses his consciousness and dies practically within a few hours. Those who get an attack of malaria are incapacitated for life. The disease recurs when it pleases. It does not require your leave to recur. A young man affected by malaria may get an attack when he is about to marry and may fall down suddenly. You may take it from me, and I will be supported by medical authorities here, that the effects are dangerous and deep. The only medicine, as I said before, is perhaps quinine and Cinchona is the tree that gives quinine.

The present position is this. Practically 90 per cent of quinine came from Java and as you know, owing to the vicissitudes of the war, Java is now in enemy hands. We are, therefore, deprived of the 90 per cent of our quinine supply. It has been estimated that in India annually about 10 million people are affected by malaria. So far as Cochin is concerned, places like Elanad in Talappalli and all area beyond three miles from Trichur beginning from Mudikkode and practically the whole of Chittur Taluk and about two-thirds of Mukundapuram Taluk and portions of the Cochin-Kanayannur Taluk are affected by malaria and woe betide our country if there is no quinine. Because there is paucity of quinine in the hands of private medical practitioners people are in danger. Before the war, we used to get quinine at about Rs. 20 per pound. But now the price is between Rs. 250 and 300 and even then quinine is not available. The result is that the patients who get malaria will not be cured and the final result is they will be giving malaria to their neighbours and the members of their family. I won't go further and draw a picture of the whole position as to what exactly will be happening in the State if there is not enough quinine. Under the present circumstances planting of Cinchona is the only method. In Russia quinine has been taken from Cinchona plants after two years, so that if we start right away we will get quinine in two years. The ordinary method is to grow these trees and cut them after eight years. That will be a long period. Even in case we get all the lost countries back there is no harm in growing Cinchona in the Cochin State as we can be self-sufficient. So far as the Madras Government is concerned they are having a vast plantation up in the Annamalais which is only a few miles away from Malakkipara in the Cochin State. I can assure the House that it is a flourishing plantation. I have visited it. So far as private planting is concerned it will mean freezing a lot of money for eight years in Cinchona and secondly there is no guarantee that there will not be competition from Java. The likelihood is that the United Nations will be getting back the territories wrested from them by the Japanese. The result then will be competition between Java and our plantations. Therefore, the planters require a guarantee. The present position is certainly unenviable. Therefore, I am impressing upon this house the necessity of starting Cinchona plantations at Government's instance. So far as suitable areas are concerned experts have visited the Nelliampathies and have declared that they are first class lands for Cinchona cultivation. At my humble instance, the Government have been pleased to open an experimental station in the Nelliampathies and I understand that Mr. Hall has found that Cinchona is flourishing very satisfactorily. Mr. Cameron has been trying it. So far as Malakkippara, which is now going to be opened up by the Chalakkudi-Annamalais Road is concerned one may take it that it is eminently suitable.

Considered from another aspect, big post-war problems are facing us. Probably a lakh of people will be returning from the Military service as well as from Assam. Work will be provided for them if we open up plantations and industries like this.

From all these aspects, to me it appears that there could be no voice raised against my humble motion and I am fortified by the fact that one of our most eminent medical men Diwan Bahadur Dr. Varghese, raised this question many years ago on the floor of this House. I believe

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

that the Government are sympathetic in this matter and that cinchona plantations will be started by Government at no distant future.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi)*: I second it.

The House rose for lunch at 1 p.m. and re-assembled at 2-30 p.m. with Rao Sahib K. Ayyappan, the Deputy President, in the Chair.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi)*: Sir, I support the Resolution moved by my friend Mr. Mathai. I quite agree with the two propositions mentioned by him, *viz.*, that malaria is a dreadful disease and that quinine is the most efficacious remedy for that. With these two propositions I entirely agree. Then with regard to the cultivation of the same I do not think I can support him wholesale. As my friend suggested it will take 8 long years for getting the fruits of this cultivation and by the time we will be able to get quinine, Java will be as before. That is my sanguine expectation and I think it will be a risky proposition to have a large scale cultivation. According to me a small acreage will do. Considering the vicissitudes of the present war it will be risky to undertake a large scale cultivation of the Cinchona plant. Therefore, I say a small scale cultivation of this plant for the needs of Cochin State alone will do.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri)*: May I know whether the Government have any information regarding the amount of quinine that is available for distribution in the State under the new scheme of the Government of India.

Rao Sahib Dr. T. Verghese *(Chief Medical Officer)*: Government have no information at present. They have allotted some quanity to each province. We have no information as to the exact quantity that the State will get.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri)*: It was published by the Government of India.

Rao Sahib Dr. T. Verghese *(Chief Medical Officer)*: Yes. It was published that so many pounds will be allotted to the Madras States but of that what quantity will Cochin get is not known.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri)*: Have you applied to the Government of India stating that there are so many coolies working in the Harbour area and many are employed in war industries. They have stated that 5 to 8 thousand pounds are kept in reserve to be given to deficit places.

Rao Sahib Dr. T. Verghese *(Chief Medical Officer)*: The Government of India allots a certain quantity. If we want over and above the usual quota, we have to apply.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri)*: What is the usual quota allotted to us?

Rao Sahib Dr. T. Verghese *(Chief Medical Officer)*: I want notice. Unfortunately what we get now is reduced by 1/4 of what we used to get in the past. The average requirements are 300 to 400 lbs. a year.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri)*: May I know how long it will take for the Cinchona plant to yield quinine.

Mr. V. J. Mathai *(Planters)*: I have already stated that it is 8 years. But you can get something in two years.

* മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ: സർ, ഈ പ്രമേയത്തിൽ അടങ്ങിയ തത്വം ഗവമ്മെണ്ട് സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട അവതാരകനും ഗവമ്മെണ്ടും കൂടി സല്പമൊരു അഭിപ്രായവ്യത്യാസമേയുള്ള. ഗവമ്മെണ്ട് നേരിട്ട് ഈ കാര്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കണമൊ, ഗവമ്മെണ്ട് ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തിട്ടുള്ളതിന്റെ ഫലം കണ്ട നാട്ടുകാർ ഇതിൽ പ്രവേശിക്കണമൊ എന്നുള്ള ഒരഭിപ്രായവ്യത്യാസം മാത്രമേ ഇതിലുള്ള. കുറച്ചുകാലംമുമ്പ് Government of India ഈ സിങ്കോണാ കൾട്ടിവേഷനു പറ്റിയ സ്ഥലം എവിടെയൊക്കെയാണെന്നുള്ളതിനു ഒരു എൻക്വയറി നടത്തി അതിന്റെ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം നമ്മുടെ ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നു രണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിശ്ചയിച്ച് ആ റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞ സംഗതികളും നോക്കി ഈ രാജ്യത്തു ഏതേതു തരത്തിലാണ് അതിനു പരീക്ഷണം നടത്തേണ്ടതു എന്നുള്ളതിനു ഒരു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കുവാൻ പറയുകയും അതനുസരിച്ച് ഒരു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഇന്നു നെല്ലിയാംപതിയിൽ അര ഏക്കർ സ്ഥലത്തു സിങ്കോണാ കൾട്ടിവേഷനു ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തി വരുന്നതു. Government of India Experts-ന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ അതു ഏതു സ്ഥലത്തു തുടങ്ങുകയാണെന്നുണ്ടെങ്കിലും ആദ്യം ചുരുങ്ങിയ ഒരു സ്ഥലത്തു അതു പരീക്ഷണം നടത്തിയതിന്റെ ശേഷമേ വലിയ തോതിൽ തുടങ്ങുവാൻ പാടുള്ള എന്നുമുണ്ട്. അതായിരിക്കും നല്ലതെന്നും തോന്നുന്നുണ്ട്. അതനുസരിച്ച് നമ്മുടെ ഗവമ്മെണ്ട് നെല്ലിയാംപതിയിൽ അര ഏക്കർ

* Speech not corrected by the hon'ble member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സ്ഥലത്തു ഇതു തുടങ്ങിട്ടുണ്ട്. ഇതു അഗ്രിക്കൾച്ചർ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലാ ണൊ നടത്തേണ്ടതു് അല്ലെങ്കിൽ ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും ഇങ്ങിനെ ഒരു പരീക്ഷണമായിട്ടു നട ത്തുകയാണൊ വേണ്ടതു എന്നാണു് ഇവിടെ നോക്കേണ്ടതു്. ഗവമ്മെണ്ടു് തുടങ്ങിയാൽ വ ളരെ അനുകൂലമല്ലാത്ത ഒരു മനഃസ്ഥിതിയാണു് അതിനു ഇന്നു കാണുന്നതു്. വാസ്തവത്തിൽ അതിനു് വളരെ അത്ഥമുണ്ടു്. ഇന്നു തുടങ്ങീട്ടുള്ളതിന്റെ മേൽനോട്ടം മിസ്റ്റർ ഹോം ഏ റെടുത്തുകൊള്ളാമെന്നും അതിനുവേണ്ടിവരുന്ന ചിലവുകൾ മാത്രം ഗവമ്മെണ്ടു കൊടുത്താൽ മതിയെന്നു പറയുകയും ചെയ്തതനുസരിച്ചാണു് അതു കൊടുത്തതു്. ഏതാണ്ടു് മുന്നൂറുകൊല്ല ത്തോളമായി ആ പ്ലാന്റിന്റെ വളർച്ച. നെല്ലിയാംപതിയിൽ അതു നന്നാകുകയില്ലെന്നു പറയുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറില്ല. അതു വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ടെന്നാണു് ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിന്റെ അഭിപ്രായം. മുങ്ങിയതു് ഒരഞ്ചാറു ഏക്കർ സ്ഥലമെങ്കിലും എടുത്തു് ഗവമ്മെണ്ടു് ഉദ്യോ ഗസ്ഥന്മാരെ വെച്ചു് ഇങ്ങിനെ ഒരു കൃഷി നടത്തുകയൊ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ പരീക്ഷണത്തി ന്റെ ഫലം കണ്ടു വേറെ കൃഷിക്കാരായ ആരെങ്കിലും അതിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ വേണ്ട ഉപ ദേശം കൊടുക്കുകയൊ ഏതാണു നന്നായിരിക്കുക എന്നുള്ളതു് വാസ്തവത്തിൽ തീർച്ച പറയു വാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതിന്റെ കാരണം, അവതാരകൻ പറഞ്ഞതുപോലെ എട്ടു കൊല്ല ത്തെ വളർച്ച ചെന്നതിന്റെശേഷം അതിന്റെ കോലെടുത്തേ കചിനിയൻ ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കയുള്ളു. അദ്ദേഹം റഷ്യയിലുള്ള ഏക്സ്പരിമെന്റു് പറഞ്ഞതിന്റെ കാര്യം ഞാൻ ഓക്കാക്കുകയില്ല. രണ്ടൊ മൂന്നൊ കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാൽ അതിൽനിന്നു എടുക്കുവാൻ സാധിക്കു മെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാം. ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ ഒന്നൊ രണ്ടൊ കൊല്ലംകൊണ്ടു് യുദ്ധംമൂലം വന്നിട്ടുള്ള കഷ്ടപ്പാടുകൾ തീരുമെന്നു വിശ്വസിക്കുവാൻ തരമില്ല. ഇതിൽ എക്സ്പർട്ട്സിന്റെ ഒപ്പീനിയൻതന്നെവേണം. രണ്ടൊ മൂന്നൊ കൊ ല്ലംകൊണ്ടു് അതിന്റെ ഫലം കിട്ടുവാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഗൌരവ മായി ആലോചിക്കാം. ഇതിന്റെ അവതാരകൻ പറഞ്ഞതുപോലെ അഞ്ചെട്ടുകൊല്ലം കഴി ഞ്ഞു ഇതിന്റെ പ്രതിഫലം കിട്ടാതെ വരുന്നുവെങ്കിൽ ഗവമ്മെണ്ടു് നഷ്ടത്തിലായി തീരുന്നു താണു്. ഈ അവസരത്തിൽ കചിനിയൻ കിട്ടുന്നതിനു കൊച്ചിഗവമ്മെണ്ടു് നഷ്ടപ്പെട്ടാലും തരക്കേടില്ലെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. പ്രമേയത്തിന്റെ സാരവും ഗൌരവവും ഗവമ്മെണ്ടു് ധരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇനി ഗവമ്മെണ്ടു് നേരിട്ടതന്നെ ഇതിൽ പ്രവൃത്തിക്കണമെന്നാണു് നിയമ സഭയുടെ അഭിപ്രായമെങ്കിൽ അതിനു ഗവമ്മെണ്ടു് തയ്യാറാണു്.

Mr. V. J. Mathai *(Planters)*: Sir, four points raised really require some little elucidation on my part. What Mr. Moothedan stated was in point and really noteworthy. Suppose we get Java supply is a point which has been raised. I say suppose we get Java. When we say we are getting Java, it does not mean that India is getting Java. And even if we can get all the quinine from Java then have we not to depend upon another country for a vital necessity? That is the question which ought to be considered. That is the direct point arising from the position taken up by Mr. Moothedan. Why should we depend upon a foreign country for a vital necessity? The answer can only be one and not two. We should as far as possible be self-sufficient. Then again, where is the guarantee that Java will continue to give us sufficient quinine? Anything may happen after the war. Another war may come or Java may refuse to supply unless we pay 200 or 300 rupees for a pound. Such an eventuality may arise. Then again, where is the guarantee that unless some of her particular needs are met by us, she will be supplying us with the requisite quantity? As I stated before there is now a barrier even at Shoranur between Cochin and British India. You cannot take one grain of paddy unless it be under a permit. If that be the case, why should Cochin depend on others instead of trying to be self-sufficient? I suppose I have answered the question fully.

As regards the other point that it may take a long time to have quinine from Cinchona plant, I have only to say that for the present supply, the Russian method should be adopted. Let the Agricultural Department take it up and study that method and if we can get quinine in two years, I think it is worth consideration.

The Hon'ble Minister raised the point as to whether Government should take up this enterprise. My answers are two. In the first place since it takes a long time for the trees to yield a sufficient return, private enterprises will be very shy in undertaking such an enterprise. Because of the long period required, the necessity arises for the Government itself taking it up. Otherwise, unless Government gives a guarantee to private enterprise, nobody will be coming forward. Therefore to me it appears that there is a strong case for Government taking it up especially when Covernment are taking up schemes like hill paddy cultivation, when civilised

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Governments are taking up trade and commerce, industries and co-related enterprises, I should think there is a strong case for Government growing herbs required for the benefit of our malarial patients.

Then the other question which arises is whether we should wait for an experiment. To me it appears that in this matter no experiment is necessary. Experiments have already been conducted in territories adjacent to Cochin, *viz.*, Malakkipara, the properties of whose soil are the same. We have also conducted an experiment in the Nelliampathies and particularly experts have declared that the high lands of Cochin are first class for the growth of Cinchona trees. Therefore to me it appears that there is a strong case for growing Cinchona in the Cochin State. I request the House to whole-heartedly support this resolution.

Resolution, put and carried

RESOLUTION No. 12

Appointing Committee for apportioning members according to the population of each village

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi)*: Sir, I beg to move the following resolution.—"*This Council recommends to Government that a Committee be appointed for the purpose of apportioning members according to population in each Village of a Panchayat.*"

This Resolution does not require much explanation since it is so very clear. This very same point has been raised on the floor of this House once before. According to the present arrangement, in each panchayat area there will be two or three villages and seats are apportioned to each village in a haphazard manner. In places where there is a majority of population, minority of seats are allotted and *vice versa*. The result is that a minor village panchayat area rules the major village panchayat area. It is a minority ruling the majority. According to the principles of democracy, here in certain cases it is just the reverse. I shall take only one instance. There are very many instances like that. Take the case of the Melur and Muringur Vadakkummuri Panchayat. The population of the Melur Village is five times that of the Muringur Village. Even then for the past 20 years the Panchayat President is one belonging to the Muringur Village. A member belonging to the Melur Village can never become the President because there are two nominations. Then again there are very many manipulations. As a result of all these manipulations, for the past 20 years the Muringur Village has been getting the presidentship and that is to say it is a case of the minority ruling the majority. The Melur Village has a population of 8 to 9 thousand more than the Muringur Village. Therefore we feel very much aggrieved and request Government to set right the irregularities. There are very many instances like that. I only quoted one instance for brevity. When hereafter members are fixed for each panchayat area, it should be more or less on the population basis. If it is 1¼, you may reduce it to 1 and if it is 1¾, you may make it two. I commend the resolution to the acceptance of the house.

Mr. V. J. Mathai *(Planters)*: I second it.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യ: സർ, ഈ പ്രമേയത്തിൽ മിസ്റ്റർ മൂത്തേടൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതി കുറച്ച് ന്യായമുള്ള ഒരു കാര്യമാണെങ്കിലും, പൊതുവെ എല്ലാ പഞ്ചായത്തുകൾക്കും ബാധകമാക്കുന്നപക്ഷം പ്രായോഗികമായി കുറച്ച് പ്രയാസമുള്ളതായിട്ടാണ് തോന്നുന്നത്. എന്നാൽ മേലൂർ വില്ലേജ് പഞ്ചായത്തിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഇതു് നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നപക്ഷം വലിയ തരക്കേട് ഉണ്ടാവുകയില്ലായിരിക്കാം. ഈ കാര്യത്തിൽ പൊതുവെ പല പഞ്ചായത്തുകളേയും ഒന്നിച്ചെടുത്ത് ഞാനും മിസ്റ്റർ മൂത്തേടനും, മിസ്റ്റർ കുട്ടിസാഹിബ്മായി പഠിച്ച് ഒരു റിപ്പോർട്ടുണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്. ചില പഞ്ചായത്തുകളിൽ ജനസംഖ്യ വളരെ കൂടുതലും, ചില പഞ്ചായത്തുകളിൽ ജനസംഖ്യ വളരെ കുറവുമാണ്. മിസ്റ്റർ കുട്ടിയുടെ പഞ്ചായത്തിൽ ഏകദേശം ൫, ൦ ൦ ൦ ആണ് ജനസംഖ്യ. ഒമ്പതോ, പത്തോ, വില്ലേജുകൾ കൂടീട്ടുള്ള ചേലക്കര പഞ്ചായത്തിൽ ൩,൦ ൦ ൦ ജനങ്ങളെയുള്ളൂ. മൂന്ന് വില്ലേജുകളുള്ള ഏറനാഴിക വിസ്താരമുള്ള പെരുമ്പിലാവ് പഞ്ചായത്തിൽ ഉദ്ദേശം അയ്യായിരമോ, ആറായിരമോ ജനസംഖ്യയാണുള്ളതു്. നമ്മുടെ രാജ്യം ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലുള്ള ചില സംസ്ഥാനങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ചെറുതാണെങ്കിലും, അവിടെ ഉള്ളതും, ഇല്ലാത്തതുമായ പല പ്രയാസങ്ങളും, പല വിധത്തിലുള്ള പരിതഃസ്ഥിതികളും, വിഷമതകളും ഏതു രാഷ്ട്രീയപ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ചും ഇവിടെയുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി മലംപ്രദേശത്തുള്ള ചില പഞ്ചായത്തുകൾ വിസ്തീർണ്ണംകൊണ്ട് കൂടുതലുണ്ടെങ്കിലും ജനസംഖ്യ വളരെ കുറവായിരിക്കും.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly